

"... luând pe cei doisprezece ucenici ai Săi, **Isus a început să le spună cele ce aveau să I se întâmple**: Iată, ne ducem în Ierusalim și Fiul Omului va fi dat căpeteniilor preoților și cărturarilor; și-L vor osândi la moarte și-L vor da în mâna păgânilor, care-L vor batjocori și-L vor bate și-L vor scuipa și-L vor omorî, **dar a treia zi va învia**. Atunci au venit la dânsul Iacov și Ioan..., și I-au zis: Învățătorule, voim să ne faci ceea ce vom cere de la Tine. Și Isus i-a întrebat: Ce voiți să vă fac? Iar ei I-au spus: **dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta și unul de-a stânga Ta, întru slava Ta**. Isus le-a răspuns: **Nu știți ce cereți!** Puteți să beți paharul pe care-l beau Eu și să vă botezați cu botezul cu care Mă botez Eu? Iar ei I-au zis: Putem. Isus le-a zis atunci: Paharul pe care Eu îl beau, cu adevărat îl veți bea, și cu botezul cu care Mă botez, vă veți boteza. **Dar a ședea de-a dreapta și de-a stânga Mea, nu-Mi este îngăduit să dau decât acelorora pentru care s-a rânduit**. Ceilalți zece, au început să fie mânioși pe Iacov și pe Ioan. Iar Isus, chemându-i la Sine, le-a zis: **Știți că cei ce se socotesc cărmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpânesc**. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci **care dintre voi va vrea să fie mai mare să fie slujitorul vostru. Și care va vrea să fie cel dintâi între voi să fie slujitorul tuturor**, pentru că și **Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci ca El să slujească și să-Și dea viața pret de răscumărare pentru mulți**."
(Marcu 10. 32-45)

Mântuitorul Hristos nu le poate împlini această dorință. Înseamnă că **a sta de-a dreapta sau de-a stânga lui Dumnezeu stă în mâna noastră**. Pentru că, **dacă îndreptăm viața noastră, avem această putere să stăm de-a dreapta și de-a stânga lui Dumnezeu, unde vrem noi**. Dar cum? Vrând! În biserică nu sunt oameni drepti și păcătoși, sunt oameni care vor sau nu vor; pentru că drepti și păcătoși numai Dumnezeu știe care suntem și care nu suntem. Lumea nu se împarte în drepti și păcătoși, în buni și răi, în știutori și neștiutori, în bogați și săraci; **lumea se împarte în oameni care vor și oameni care nu vor**.

Stând în biserică acum, înseamnă că vreți. Că sunteți drepti, că sunteți păcătoși, nu știu; dar dumneavoastră sunteți oameni care vreți. **Ce vreți? Vreți mântuirea sufletului**. Poate nu vreți cum trebuie, poate nu vreți de-ajuns, dar vreți. Poate ne-au zburat gândurile aici la slujbă, poate ne-am tulburat în vreun fel, poate n-a fost bine primită rugăciunea noastră, dar dumneavoastră vreți. Asta e foarte important. Iar cei ce nu vin la biserică, nu vor... De ce nu vor? Poate că n-au conștientizat încă valoarea sufletului. Pentru că **sufletul este mai puternic înaintea lui Dumnezeu, ca valoare, decât toată omenirea**, decât toate frumusețile lumii! Omul este o valoare atât de prețuită, încât Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său ca să Se răstignească pentru salvarea omului.

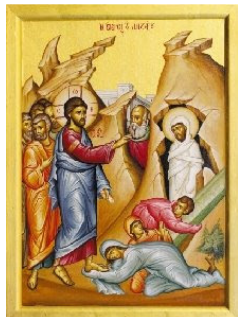
Ce este mântuirea? Este moștenirea vieții de dincolo întru fericire, pentru că există și moștenirea vieții de dincolo întru nefericire, întru chin, întru nemulțumire. **Iadul și Raiul încep aici, în viața aceasta. Noi acum ne aflăm în Rai. Dacă ieșim afară și săvârșim păcatul, ne aflăm în iad**. Să ne ferim de iad și să iubim Raiul.

O zi pe săptămână sau mai multe zile pe săptămână, după cum e rânduiala, să fim în sfânta biserică. Seara și dimineața să fim cu genunchii plecați la rugăciune. **Să fim cu luare aminte să nu ne stricăm**, pentru că noi suntem sarea pământului. Dacă și sarea se strică, cu ce o să mai sărăm, ca să nu se strice? Noi suntem sarea pământului.

Copiii noștri vor fi ceea ce suntem noi. Copiii noștri sunt viitorul nostru. Să formăm copiii, să postim împreună cu copiii noștri; **dacă murim acum, copiii noștri să aibă un exemplu de la noi**, oameni tineri: *tatăl meu postea, mama mea postea, mama mea făcea mâncare așa, bunica mea așa prepara mâncare în post, așa făceau ei*. Și atunci, chiar dacă în timp copilul mai alunecă, într-o parte sau în alta, își aduce aminte, are exemplu. **Copiii noștri sunt ramuri din rădăcină, din tulpină. Copiii noștri vor fi ceea ce suntem noi**, de aceea noi nu ne permitem să facem nedreptate, să facem desfrânare, să facem înșelătorie, să înjurăm pe Dumnezeu. De ce? Pentru că acestea toate le trag din noi și copiii noștri. Adică rădăcina întotdeauna dă sevă și la ramuri. Noi pedepsim copiii, noi batem uneori copiii. Ar trebui ca, după ce-i pedepsim să stăm puțin deoparte și să ne gândim: **„De ce face copilul meu așa?” „De ce nu mă ascultă copilul meu?” „Pentru că nici eu nu ascult de Dumnezeu”**. Eu sunt copil al lui Dumnezeu, dar nu-L ascult pe Dumnezeu. Atunci el de ce să mă asculte pe mine, care sunt om? **Eu nu-L ascult pe Dumnezeu, care-i Dumnezeu, dar am pretenție să mă asculte copilul meu, care este copil al unui om**”. Desigur, asta nu este o scuză pentru copiii neascultători, ci este un îndemn pentru părinți să fie cu multă atenție. Pentru că din rădăcini sfinte ies ramuri sfinte și din rădăcini compromise ies ramuri care nu dau rod. **E foarte greu să reparăm păcatul**. Să reținem un lucru: **păcatele se iartă, greșelile se trec cu vederea, dar obrazul nu se spală, adică urmele rămân**. Să ne ferim să ne rămână urmele. **Pentru păcate avem Spovedania, pentru greșeli avem iertarea, ne cerem iertare, dar obrazul rămâne nespălat înaintea oamenilor și înaintea lui Dumnezeu**. Să ne ferim de toate acestea ne învață Duminica de astăzi, prin Sfânta Maria Egipteanca.

Venind la biserică, n-am câștigat bani, n-am lucrat pământul, n-am făcut nici o afacere, nimic pământesc n-am făcut, în schimb, **datorită acestei jertfe, am câștigat hrana sufletului, cele cerești**. **Prezența noastră în biserică este jertfa**, noi facem jertfă. Renunțarea la lucru într-o zi este jertfă, abținerea de la o mâncare sau alta este jertfă. **Îndemnăm pe cei tineri să se aducă pe ei jertfă acum, când sunt în putere**. Acum să postim, când suntem tineri, acum să ne rugăm, acum să facem metanii, acum să venim la biserică, căci vine vremea când nu mai putem să aducem aceste jertfe, avem neputințe, avem boli, avem dureri. **Vine o vreme când nu mai ai ce să dai lui Dumnezeu**. Vreme este pentru tot. Vreme e de post, vreme e de dulce. Vreme e de tristețe, vreme e de bucurie. Vin Sfintele Paști. **Ce înseamnă Sfintele Paști pentru noi?** Înseamnă mâncare și băutură? Nu. **Înseamnă bucuria și biruința unei perioade de post**.

” La mănăstirea Sf.Gherasim din pustia Iordanului exista în vremea de demult **tradiția ca la începutul Postului Mare**, în Duminica iertării, fiecare monah să participe la slujba vecerniei și apoi ieșind din biserică să își ia iertare de la frați, să treacă pe la bucătărie și primind două pâini, le pune în desagă ca apoi ieșind pe poarta mănăstirii să se afunde în adâncul pustiei pentru a se nevoi cele 40 de zile ... **În duminica Floriilor, monahii se întorceau în mănăstire** pentru a petrece împreună Săptămâna Sfintelor Pătimiri ale Domnului și a se bucura de Slăvita Sa Înviere. Unii dintre ei mai nevoitori, se întorceau la mănăstire cu o pâine rămasă în desagă, alții cu o jumătate de pâine ... arătând astfel că au biruit postul. Dar erau și unii între ei care, la plecarea nu treceau pe la bucătărie să ia obișnuitele pâini ci puneau în desagă două pietre în loc de pâine și se afundau în pustiu. La întoarcerea din Duminica Floriilor, aceștia veneau la mănăstire purtând în desagă două pâini !!! **Să ne ajute și pe noi Domnul Hristos ca să transformăm pietrele patimilor pe care le purtăm în desaga inimii, prin rugăciune și postire în pâinile virtuții!**”

Învierea lui Lazăr și Duminica Floriilor constituie limita, dar și liantul, ce unește Postul Păresimilor cu Săptămâna Sfintelor Pătimiri ale Domnului Hristos. Împreună alcătuiesc **o preafrumoasă prevestire a bucuriei și luminii neînserate a praznicului celui mare al Învierii Mântuitorului**. Despre minunata întâmplare a învierii lui Lazăr nu se pomenește decât **în Postul Mare** ori la **rânduiala de înmormântare**. De Lazăr, cel a patra zi ieșit din mormânt, ne amintim **la toate slujbele de pomenire** pentru cei adormiți, căci în formula de încheiere preotul pomenește și pe fericitul mort înviat, care a cunoscut iarăși moartea și va învia la sfârșitul veacurilor, împreună cu noi toți. Între învierea lui Lazăr și cea a Domnului există o deosebire fundamentală. **Lazăr nu s-a reîntors printre cei vii cu puterea sa**, ci Iisus, Stăpânul Vieții, l-a readus la existența biologică, supusă din nou bolii și pierzării. Așadar, potrivit ar fi denumirea de reanimare, revenire la viața firească oricărui pământean. Când vorbim de Învierea Domnului, lucrurile stau cu totul altfel: **Hristos S-a ridicat din moarte prin forțe proprii**, iar viața de după înviere era una nouă, duhovnicească, nepieritoare. Imnul pascal glăsuiește: „**Hristos a înviat**”, deci nu l-a înviat altcineva, vreo putere exterioară ființei Sale. Ni se pare interesant să ne gândim la perioada petrecută de Lazăr pe „**tărâmul celălalt**”: patru zile, chiar mai mult decât Marele Răstignit. Pe când Iisus, coborând cu sufletul în iad, a zdrobit lanțurile morții, binevestind dreptilor Lumina, Lazăr a rămas cu sufletul acolo, îngrozindu-se de muncile înfricoșătoare la care se supun cei osândiți.

Arhim.Mihail Daniliuc (www.cuvantul-ortodox.ro)

Când apostolii Pavel și Barnaba, aflați în prima lor călătorie misionară, au poposit în Cipru, l-au întâlnit acolo și l-au hirotonit episcop al Ciprului. Tradiția spune că, **după ce a fost înviat de Hristos, a mai trăit 30 de ani, apoi a murit**. Având totdeauna în fața ochilor imaginea iadului din cele patru zile cât a fost mort, **Lazăr nu a mai zâmbit niciodată**.

A fost **îngropat în localitatea Larnaca din Cipru**. Peste mormântul lui s-a zidit o bisericuță. Pe la 890, **împăratul Leon Înteleptul, care a compus stihirile de la vecernia Sâmbetei lui Lazăr**, a mutat moaștele la Constantinopol. În schimbul sfintelor moaște, a oferit bani și meșteri care au ridicat, în Larnaca, biserica "Sfântului Lazăr", care se vede și astăzi. În 1204, când cruciații au cucerit Constantinopolul, au dus în Occident și moaștele lui Lazăr. Păstrate inițial în Marsilia, au fost purtate apoi în alte locuri, încât astăzi s-a pierdut urma lor. În anul 1972, în timpul lucrărilor de restaurare a bisericii "Sfântul Lazăr" din Larnaca, s-a descoperit **sub altar un sicriu din marmură cu un fragment din moaștele sfântului**. Pe sicriu scrie: "**Lazăr cel de a patra zi, prietenul lui Hristos**". Slujbele din această perioadă nu privesc însă minunea învierii lui Lazăr ca pe un simplu eveniment petrecut cândva, mai mult sau mai puțin exterior nouă, de care se face numai amintire în această sâmbătă; **toată săptămâna a șasea a Postului Mare ne invită să devenim martorii celor întâmplate** în urmă cu aproape două mii de ani, raportând întâmplările de atunci la propria persoană. Pe de altă parte, **suntem chemați să ne identificăm cu Lazăr**: "**Răstoarnă, Hristoase, de pe smeritul meu suflet, piatra cea grea a trândăviei celei rele, și mă ridică din mormântul nesimțirii, spre lauda Ta, Cuvântule**". Așadar, **pe fiecare dintre noi îl învie Hristos în Lazăr și pe fiecare dintre noi îl eliberează din moarte**. Pr.Bogdan Dedu www.crestinortodox.ro

"Învierea cea de obște mai înainte de Patima Ta încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție Biruitorului morții strigăm: Osana Celui dintru înălțime! Bine ești cuvântat, Cel ce vii întru numele Domnului."
(Troparul Floriilor)

Anunț: Sunteți invitați **sâmbătă, 23 aprilie** 2016 de ziua **Sf.Mc.Gheorghe**, purtătorul de biruință, ocrotitorul parohiei, la **hramul Bisericii Mărtisor**. După Sf.Liturghie se va săvârși slujba parastasului pentru ctitori: fam. Gheorghe și Ioana Alexandrescu. Dumnezeu să-i odihnească!

Programul săptămânii 17 aprilie 2016 – 24 aprilie 2016

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	17 aprilie	8 - 12 - Sf. Liturghie (a Sf.Cuv.Maria Egipteanca) – Pr.Dragoș
Duminică	17 aprilie	17 - 19 - Sf.MASLU la parohia Înălțarea Domnului (Pr.Florin Voineag)
Luni	18 aprilie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Dragoș
Marti	19 aprilie	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	20 aprilie	8 - 11 - Liturghia Darurilor și Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Vineri	22 aprilie	8 - 12 - Liturghia Darurilor și Sf.MASLU – Pr.Dragoș
Vineri	22 aprilie	17 - 19 - Vecernia, acatistul Sf.Gheorghe și Litia - Pr.Dragoș
Sâmbătă	23 aprilie	8 - 11 - Sfânta Liturghie (Sf.Mc.Gheorghe) și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	23 aprilie	15 - 17 - Pelerinajul de Florii
Duminică	24 aprilie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica Floriilor) – Pr.Ticu